

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.500 van 11 december 1996
in de zaak A. 70.901/IV-16.105.**

In zake : Diane DE WINTER,
wonende te WESTMALLE,
Kasteellaan 20 C, bus 15

tegen :

de provincie ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Diane DE WINTER op 9 september 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 8 augustus 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij zij met ingang van 1 september 1996 wordt overgeplaatst van het Provinciaal Vormingsinstituut te Malle naar het Provinciaal Technisch Instituut Rivierenhof te Deurne;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DE BRUYN, die verschijnt voor verzoekster, en van Bestuurssecretaris A. COUCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad van State, bij arrest nr. 60.751 van 4 juli 1996 de schorsing van de tenuitvoerlegging heeft bevolen van de beslissing van 15 februari 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij verzoekster, eerste groepscookster in dienst van de provincie Antwerpen, werd overgeplaatst van het Provinciaal Vormingscentrum te Malle (PVM) naar het Provinciaal Technisch Instituut Rivierenhof te Deurne (PTI); dat de schorsing is bevolen om reden dat het bewijs niet voorlag dat verzoekster kennis had van de motieven die aan de beslissing ten grondslag lagen; dat de bestendige deputatie met het thans bestreden besluit van 8 augustus 1996, haar betekend bij brief van 14 augustus 1996, verzoekster opnieuw met ingang van 1 september 1996 overgeplaatst heeft naar het PTI; dat dit besluit volgende motivering bevat :

"Overwegende dat uit het schorsingsarrest van de Raad van State d.d. 4 juli 1996 blijkt dat de Raad het middel van de schending van de formele motiveeringsplicht weerhoudt;

Overwegende dat het aangewezen is deze volgens de Raad van State geschonden wettigheid te herstellen;

Overwegende dat de Raad van State binnen zes maanden uitspraak zal doen over de vordering tot vernietiging;

Overwegende dat er ondertussen, m.n. op 1 september 1996 (begin van het nieuwe schooljaar) dringend nood is aan een groepskok in de provinciale school PTI Rivierenhof;

Overwegende dat het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst gebiedt dat er onmiddellijk een oplossing wordt gezocht voor deze personeelsproblematiek;

Overwegende dat er ingevolge de inwerkingtreding van het nieuwe personeelsbehoefteplan van het PVM 1 groepskok in overtal is in dit centrum; dat de overplaatsing van een groepskok van het PVM naar het PVI zich opdringt, temeer daar er geen andere dienst is bij het bestuur waar groepskoks tewerkgesteld worden;

Gelet op de nota d.d. 5 augustus 1996 van de heer H. HAEGEMANS, beheerder van het PVM;

Overwegende dat de heer HAEGEMANS in zijn nota van 5 augustus 1996 bevestigt dat mevrouw DEWINTER de meest aangewezen persoon is om overgeplaatst te worden; dat de bestendige deputatie de argumenten van de heer HAEGEMANS als ernstig beschouwt en deze tot de hare maakt; dat de heer HAEGEMANS inderdaad meedeelt dat uit de functioneringsgesprekken en uit recente evaluatiegesprekken met het personeel van het Provinciaal Vormingscentrum Malle naar voren is gekomen dat er zich in de keuken een ernstig conflict voordoet en dat de zeer moeilijke collegiale verhouding tussen mevrouw DEWINTER en een collega schoonmaakster-keukenhulp niet vreemd is aan deze situatie;

Overwegende dat deze slechte verstandhouding mede een gevolg zou zijn van de relatie die mevrouw DEWINTER heeft met de heer HERMANS Peter, keurgroepskok in dezelfde provinciale instelling; dat zich hierdoor bij een deel van de personeelsleden groepjes hebben gevormd die partij kiezen; dat hierdoor in hoofde van een aantal personeelsleden (koks en schoonmaaksters) het vermogen wordt aangetast om loyaal, collegiaal en respectvol in teamverband te werken;

Overwegende dat de bestendige deputatie steeds van oordeel is geweest dat het, om de goede werksfeer in stand te houden, aangewezen is dat partners niet in dezelfde werkplaats tewerkgesteld blijven;

Overwegende dat wanneer één van beiden dient overgeplaatst de keuze op mevrouw DEWINTER valt omdat

zowel de theoretische en praktische kennis alsmede de kwaliteit van werken en de creativiteit van de heer HERMANS immers bijzonder groot zijn; dat er bovendien bedrijfsorganisatorische redenen zijn, m.n. het feit dat de heer HERMANS deel uitmaakt van het vijfkoppig HACCP team van het PVM; dat dit team de HACCP reglementering in het PVM in de praktijk moet omzetten;

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de motieven die ons college in februari van dit jaar noopten tot overplaatsing van mevrouw DEWINTER, blijven bestaan; dat deze rechtstreeks aan betrokkene zullen betekend worden zodat rechtsherstel wordt bereikt";

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing het gezag van gewijsde, verbonden aan het schorsingsarrest nr. 60.751 van 4 juli 1996 miskent doordat zij "de opschortende werking van voormeld arrest zinledig maakt";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing precies tegemoet komt aan de in het arrest vastgestelde onwettigheid, te weten de schending van de formele motiveringsverplichting door de beslissing van de bestendige deputatie van 15 februari 1996, die geschorst blijft; dat zij ook stelt dat de verwijzing naar het gezag van gewijsde van het schorsingsarrest "hier niet op zijn plaats (is) vermits het nog geen definitieve uitspraak over de grond van de zaak betreft";

Overwegende dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing door de Raad van State de overheid niet belet de aangelegenheid opnieuw te onderzoeken en een nieuwe beslissing te nemen vooraleer een uitspraak over de grond van de zaak is tussengekomen; dat het gezag van gewijsde van het schorsingsarrest er haar wel toe verplicht bij het heroverwegen van de zaak acht te slaan op de motieven die bij de Raad van State tot het schorsingsbesluit hebben geleid; dat de

verwerende partij te dezen, doordat zij de beslissing daadwerkelijk heeft overgedaan, het motief van de schorsing van de tenuitvoerlegging, met name dat verzoekster geen kennis had van de redenen die de bestendige deputatie tot haar beslissing van 15 februari 1996 hebben geleid en die ook formeel in die beslissing zelf waren verwoord, onmogelijk kon miskennen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel aanvoert dat de beslissing van de bestendige deputatie geen deugdelijke motieven bevat in die zin dat de verwijzing naar de dringende behoefte aan een groeps-kok in het PTI en de mogelijkheid van overplaatsing die het personeelsbehoeftenplan biedt niet opgaat, omdat de werkelijke reden van haar overplaatsing ligt in "de beslissing of de mening van dhr. HAEGEMANS, nu blijkbaar geconcretiseerd in een verslag" waarvan zij de deugdelijkheid en de correctheid betwist door er met name op te wijzen dat het verslag geen concrete bewijzen bevat van het feit dat zij, wegens haar relatie met Peter HERMANS, oorzaak zou zijn van de slechte verstandhouding met een collega schoonmaakster-keukenhulp terwijl de schuld automatisch bij haar wordt gelegd; dat zij vervolgens ook betwist dat de bestendige deputatie "steeds van oordeel is geweest dat het om de goede werksfeer in stand te houden, aangewezen is dat partners niet in dezelfde werkplaats tewerkgesteld worden" en dat hoe dan ook niet wordt aangetoond dat haar relatie met Peter HERMANS (een privé-aangelegenheid) een negatieve weerslag op de dienst zou hebben; dat zij erop wijst nooit een opmerking te hebben gekregen over haar wijze van dienen; dat zij tenslotte stelt dat "indien een objectieve reden aan de basis van de overplaatsing lag, deze op objectieve wijze doorgang had moeten vinden, meer bepaald na het uitputten van de mogelijkheid tot vrijwillige mutatie op basis van een rangschikking betreffende de anciënniteit"; dat zij in het derde,

daarbij aansluitend middel aanvoert dat het bestuur, meer concreet de beheerder van het PVM, haar een tuchtmaatregel heeft willen opleggen, wat neerkomt op machtsafwending;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij in personeelsaangelegenheden "vertrouwt ... op de mening van een diensthoofd" zodat, wanneer dat diensthoofd wijst op ernstige conflicten in de keuken en een moeilijke collegiale verhouding tussen verzoekster en een collega, dit voor haar "een doorslaggevend argument" is om maatregelen te treffen, dat zij zich bij het nemen van die maatregelen niet uitgesproken heeft over schuld of onschuld van verzoekster, en dat het, hoewel dit niet met hard feitenmateriaal kan worden aangetoond "een vaste werkwijze" is om "partners steeds in verschillende werkplaatsen tewerk te stellen"; dat zij de bestreden beslissing een zuivere ordemaatregel noemt en het middel van de machtsafwending afwijst;

Overwegende dat de schaarse gegevens die verzoekster aanbrengt de Raad van State in de huidige stand van het geding niet in staat stellen te besluiten dat het personeelsbehoeftenplan en het nakend begin van een nieuw schooljaar aan de verwerende partij geen voldoende rechtsgrond boden om een kok van het PVM naar het PTI-Rivierenhof over te plaatsen; dat derhalve enkel de vraag rijst naar de deugdelijkheid van de redenen die de verwerende partij hebben aangezet om precies verzoekster over te plaatsen;

Overwegende, in dat verband, dat verzoekster de ondeugdelijkheid van het verslag van beheerder HAEGEMANS inroept omdat het geen concrete gegevens bevat die toelaten te stellen dat haar relatie met keurgroepskok Peter HERMANS oorzaak zou zijn van de slechte verstandhouding met een vrouwelijke collega en omdat het zonder meer alle schuld op haar schouders laadt; dat

evenwel dat verslag verwijst naar gesprekken van de beheerder met het personeel van het vormingsinstituut, hetgeen verzoekster niet betwist; dat zij ook niet staande houdt dat de beheerder verkeerd was toen hij uit die gesprekken heeft opgemaakt dat "er zich in de keuken een ernstig conflict voordoet" en dat dit conflict het gevolg is van "de zeer moeilijke verhouding tussen mevrouw DEWINTER en een collega schoonmaakster-keuken-hulp"; dat zij enkel opkomt tegen de vaststelling dat die slechte collegiale verhouding mede het gevolg is van haar relatie met keurgroepskok Peter HERMANS; dat zij evenwel niet verder komt dan een blote negatie, zonder concrete aanduidingen over wat dan wel de werkelijke reden is van de slechte verstandhouding met haar collega; dat aldus bezien, de Raad van State geen reden ziet om de conclusie van beheerder HAEGEMANS af te vallen;

Overwegende dat verzoekster de door het bestuur als gedragsregel vooropgestelde regel dat partners niet in dezelfde werkplaats tewerk worden gesteld inhoudelijk niet betwist; dat de omstandigheid dat er in haar geval voor het eerst wordt naar verwezen haar overplaatsing niet vitieert; dat het in die omstandigheden niet relevant is of, concreet, haar relatie met keurgroepskok Peter HERMANS een negatieve weerslag heeft op de werking van de dienst;

Overwegende dat verzoekster niet aantoon op grond van welke regel het de verwerende partij zou verboden zijn een ambtenaar bij een bepaalde dienst te affecteren zonder eerst de aanvragen te hebben onderzocht van de ambtenaren die zelf om overplaatsing hebben gevraagd; dat het middel in zijn geheel niet ernstig voorkomt;

Overwegende tenslotte dat de weerlegging van verzoeksters argumenten doet besluiten dat de verwerende

partij goede redenen lijkt te hebben gehad had om verzoekster over te plaatsen; dat het middel van machtsafwending in die omstandigheden ook niet ernstig is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf december 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.